

Yazı- Kur'an-ı Kerim'i yakma küstahlığı

Abdülbaki Erdoğmuş: İslam adına yapılan eylemlerin, Kur'an yakmaktan çok daha aşağılık, alçak ve rezilce olduğunu belirtmeliyim. Zira Kur'an yakmanın ve yırtmanın Kur'an'da hiçbir müeyyidesi yokken, insan öldürmenin cezası "kisas" ve "ebedi cehennem" olarak belirtilmektedir.

30 Ocak 2023 tarihli yazı: [KUR'AN-İ KERİM'İ YAKMA KÜSTAHLIĞI - Sivil Siyaset Hareketi](#)

21 Ocak 2023 tarihinde İsveç'in Stockholm kentinde "Kur'an Yakma" eylemi gerçekleşti. Eylemci Danimarka-Sıkı Yön Partisi (Stram Kurs) lideri Rasmus Paludan.

Yabancı düşmanı ve ırkçı olarak bilinen Paludan'a bir destek de yine paludan gibi ırkçı bir politikacı olan Pegida örgütü lideri Edwin Wagensveld'ten geldi. Hollanda Parlamentosu önünde Kur'an-ı Kerim'i yırtarak dikkatleri üzerine çekti.

İsveç'te dini değerlere hakaret yasal olarak serbest olduğu için eylemci göz altına alınmadı. Hollanda da ise eylemci, "Müslümanlara hakaret" ettiği gerekçesiyle gözaltına alınmış, Savcılık, Pegida liderinin sözlerinde suç unsuru bulunmadığı için yargılanmasına gerek olmadığına" karar vermişti.

Hakkında bilgi sahibi olmadığı bir kitabı yakmak en basit tanımıyla cehalettir. Bu cehalete karşılık İslam ve Kur'an açısından bir eylem gerçekleştirmek söz konusu değildir.

Cahile verilecek cevap da eylemi yok saymak ve eylemciyi Allah'a havale etmektir.

"Onların Allahtan başka yalvarıp sığındıkları (varlıklar)a sövmeyin ki onlar da kin ve cehaletten dolayı Allaha sövmesinler: zira Biz her topluma kendi yaptıklarını güzel gösterdik. (Ama) zaman geldiğinde onlar Rablerine döneceklerdir: O zaman Allah onlara bütün yaptıklarını (en doğru şekilde) anlatacaktır." (En'am/6:108)

Allah'ın verdiği cevabı yeterli görmeyenler, "Allah adına" ahkam kesildiler. Tepkiler gecikmedi. Müslüman topluluklardan ve Müslüman ülkelerden eylemlere karşı sert tepkiler verildi.

Türkiye ise dış politikası için eylemi bir fırsata çevirerek İsveç'in NATO üyeliğine onay vermeyeceğini açıkladı. Oysa NATO üyeliği konusunda Türkiye-İsveç arasında uzun bir zamandır gerginlik olduğu bilinmektedir.

Kur'an yakma olayı, devlet olarak İsveç'in bir politikası olmadığı için devletler arası bir diplomasi krizine neden olmaması gerekirdi.

Türkiye'nin, bir provokatörün siyasi eylemini diplomatik krize dönüştürmesi tamamıyla hamasettir.

Eylemcilerin de politikacı olması dikkat çekicidir. Arka planda politik hesapların olduğu açıktır.

Genel olarak, söz konusu ırkçı eylemin politik bir provokasyon olarak değerlendirildiği görülmektedir. Benzer eylemlerin devam etmesi bekleniyor.

Kur'an referansı ile kurulan örgütler, işlenen cinayet ve katliamlar, şiddet ve terör olayları dikkate alındığında, Kur'an sayfalarının yırtılması ve yakılması eylemlerinin politik hesapları da aştığı daha kolay anlaşılacağı kanaatindeyim.

Yakın zamanda IŞİD militanları tarafından Kur'an'dan ayetler okunarak vahşice kesilen başları, diri diri yakılan insanları, pazarda satılan ve recmedilen kadınları dehşet içinde izledik.

Bu ve benzer olaylara Kur'an üzerinden tepki verilmesi kuvvetle muhtemeldir.

İslam adına yapılan eylemlerin, Kur'an yakmaktan çok dağa aşağılık, alçak ve rezilce olduğunu belirtmeliyim. Zira Kur'an yakmanın ve yırtmanın Kur'an'da hiçbir müeyyidesi yokken, insan öldürmenin cezası "kisas" ve "ebedi cehennem" olarak belirtilmektedir.

Mızrakların ucuna takılan Kur'an sayfalarının neden olduğu fitne, katliam ve sapmaların 1400 yıldır etkisini devam ettirdiğini biliyoruz.

Kur'an'la aldatmak, provokatörlerin Kur'an'ı yırtmak ve yakmalarından daha çok tahripkâr ve çok daha büyük fitnelere yol açmaktadır. Müslümanların söz konusu fitneleri görmezden gelmesi en başta Kur'an-ı Kerim'e en büyük saygısızlıktır.

"Kur'an-ı Kerim'e Saygı" bahanesiyle İsveç ve Hollanda hükümetlerine protesto çekenlerin, sokaklarda tekbir getirerek öfke ve nefret kusanların hedeflerini doğru sorgulamak gerekir.

Kur'an sayfalarını mızrakların ucuna takan Muaviye'nin, tarih boyunca bir kez olsun protesto edildiğini bilen var mı?

Kur'an'a saygı mitinglerini düzenleyenlerin, hayatlarında bir kez olsun Kerbela'da ayaklar altına alınan Kur'an sayfaları ve çiğnenen Kur'an talebeleri/Ehli beytin cesetleri için bir tepki ortaya koyduklarını duyan oldu mu?

Gayr-i Müslim topluluklara ve devletlere ayar vermeye çalışanların, kendi Müslüman iktidarlarına, seçim meydanlarında elde ve dilde Kur'an ile oy isteyen istismarcılara bir kez olsun "Kur'an'a saygı" çağrısı yaptıklarına şahit olan var mı?

Elbette her toplumun kutsalı semboller, inanç değerleri vardır. Ancak hiçbir kutsal ve değer masum bir insanın canından ve özgürlüklerden daha önemli ve değerli değildir.

Ne yazık ki Müslümanlar tarafından "Kur'an hükmü" diye binlerce insan öldürülüyor, katliamlar yapılıyor, hak gasbı-işgal-yağma-talan-soygun ganimet olarak paylaşılıyor!

Bütün bunlar karşısında kitlesel bir tepkiye veya Kur'an'a uyma çağrısına rastlamak mümkün değil.

Müslüman coğrafyasında ve Müslümanların hakimiyetinde yakın zamanda Ezidilere karşı soykırım gibi en ağır suçun işlendiği ve kutsalların çiğnendiği dönemde biz Müslümanlar, kutsallara nasıl bir "saygı" örneği verdik?

Kur'an'ın herhangi bir soykırımı veya katliamı onayladığı iddia edilebilir mi?

Yaklaşık 8 yıl önce Musul'da din değiştirmeyi reddettikleri için 19 Yezidi kızın IŞİD tarafından tekbirler eşliğinde yakılarak öldürüldüğünde Müslümanlar neredeydi?

Kur'an; "Dinde zorlama yoktur." (Bakara/2:256) demiyor mu?

Kur'an-ı Kerim'in uyarılarına aldırmayanların Kur'an'ı kutsayıp sahiplenmesi trajikomik değil de nedir?

İnananların bir "hidayet rehberi" olarak okuması ve anlaması gereken Kur'an- Kerim; nereden Türkün, Kürdün, Farsın, Arabın hatta Müslümanların "kutsal kitabı" oluyor?

Kur'an ve kutsalların bekçiliği neden bu toplulukların olsun?

İnananlar için Kur'an-ı Kerim İlahi kelimedir, Allah'ın kitabıdır. İndiren Allah, koruyan da Allah'tır.

"Kimsenin kuşkusu olmasın ki, bu uyarıcı/hatırlatıcı mesajı (Kur'an'ı), ayet ayet Biz indirdik: ve yine kimsenin kuşkusu olmasın ki, [bütün tahriflerden] onu yine Biz koruyacağız." (Hicr Suresi/15:9)

Kur'an yakma eylemine gelince, kanaatimi açıkça belirtmeliyim ki İsveç'te gerçekleşen Kur'an yakma eylemi alçakça bir provokasyon ve küstahça bir davranıştır. Kınıyorum, lanetliyorum.

Arkasında kim veya gerekçesi ne olursa olsun, Kur'an-ı Kerim veya başka kutsal kabul edilen bir metni "düşmanlık gösterisi" için yakmak özgürlük değil, nefret suçudur. Nefret suçu kapsamında hiçbir devletin provokasyonlara izin vermemesi gerekir.

Kutsal kabul edilen bir metni yakmak bir tarafa, herhangi bir kitabı yakmayı ifade özgürlüğü olarak görmediğimi belirtmeliyim. Genel olarak kitap yakmak; bağnaz, cahil ve faşist bir eylemdir.

Özgürlük boyutuyla değerlendirdiğimde şüphesiz düşünce ve fikir özgürlüğü sınırsızdır ancak düşündüklerini eyleme geçirme özgürlüğü sınırsız değildir. Bazı eylemler hukukla, bazı eylemler ahlakla, bazıları da zaman ve zeminle sınırlıdır.

Kur'an'ı eleştirmek, ilahi olduğunu inkâr etmek, kutsal saymamak özgürlük kapsamındadır ancak ona inananları tahrik etmek, provoke etmek, çatışma zeminine çekmek gibi eylemlerin özgürlük kapsamında olmadığına inanıyorum.

Bir dine, Allah'a, Kur'an'a inanıp inanmamak insanın özgür iradesine ve tercihinin bırakıldığı gibi, eleştirmek, itiraz etmek de bir tercih ve özgürlüktür.

Allah'a, dinlere, Kur'an'a saygı duyulmayabilir ancak din ve inanç mensuplarına, inananların değer yargılarına, özgürlük ve tercihlerine saygı duymak, birlikte barış içinde özgürce yaşamak için zorunludur.

Barışı bozmak asla özgürlük değildir.

Bu bağlamda Kur'an, İncil, Tevrat, kilise, havra, cami ve başka tapınaklara inanmayanların bunlara saygı göstermesi beklenemez, bunlara dokunulmaması, zarar verilmemesi ve bunları kutsal görenlere saygı göstermeleri beklenir.

Başka türlü insanların inanma, seçme özgürlüğü, yaşam tarzı ve barış nasıl güvence altına alınabilir?

Esas olan inanmayanların, kutsal kabul edilenlere saygı duyması değil, kutsala inananların özgürlüklerine saygı duymalarıdır.

Hiçbir değeri, kutsalı dokunulmaz kabul etmesek de insanlık onurunu, hak ve özgürlükleri dokunulmaz kabul etmeliyiz diye düşünüyorum.

Demokrasi; konuşmak, müzakere etmek, uzlaşmak, birlikte barış içinde yaşamak olduğuna göre fitne çıkarmak, bozgunculuk yapmak, çatışmaları körüklemek, ayırmacılık, ırkçılık ve yabancı düşmanlığı yapmak nasıl bir hak ve özgürlük olabilir?

İrkçi, ayırmacı, inkârcı olmak bir düşünce özgürlüğüdür ancak ırkçılık, ayırmacılık, faşizm ve yabancı düşmanlığı eyleme dönüştüğünde hak ve özgürlük ihlali başlar.

Özgürlükleri yasalarla sınırlandırmayı doğru bulmuyorum ancak ahlak ve sorumluluk gereği özgürlük alanları, insanların birbirine duydukları saygı ile sınırlanabilir.

Demokrasilerde sınır tanımayan bazı özgürlükler ancak sanat için vardır.

Sinema filmi, diziler, tiyatro, komedi, resim, heykel, oyun, şiir, edebiyat gibi etkinliklerde hakaret, aşağılama, alay etme, küfür gibi eylemler özgürce sahneye konur ve okurun/izleyicinin beğenine sunulur.

Bu sahnelerde savaş kışkırtıcılığı, hırsızlık, cinayet, tecavüz, kutsallarla alay etmek, kutsal metinlerin yırtılması, yakılması, çiğnenmesi veya cami, kilise, havra, tapınak gibi mabetlerin kundaklanması, yakılması sanat özgürlüğü kapsamındadır, karşı çıkmak yerine saygı gösterilmeyi hak eder.

İnsanların normal yaşamlarında, sosyal hayatlarında diledikleri yerlerde ve diledikleri kimseye yönelik bu eylemlerde bulunması ise kanaatime göre hak da özgürlük de değildir ve bunun sınırları da sorumluluk bilinciyle belirlenir.

Bir kiliseyi yakmak için halkı teşvik ve tahrik etmek nasıl bir hak ve özgürlük eylemi olabilir?

Bir mescit veya kiliseyi yakmayı içinden geçirmek, başkasıyla düşündüğünü paylaşmak özgürlüktür ancak bunu yapmaya teşebbüs etmek, teşvik ve tahrik etmek özgürlük değildir.

Bir yoksula yardımcı olmak kişinin tercihidir ancak yoksulu aşağılamak, azarlamak, hakaret ve küfretmek özgürlük değildir.

Suçlu olmadığı bilindiği halde birisine “suçlu” demek, iffetli bir kadına “fahişe” veya ilgisiz birisine “hırsız, katil, terörist” diyerek iftira etmek nasıl bir özgürlüktür?

“Hakaret” kavramı fitne, küfür ve iftiradan farklıdır ve farklı tanımlanabilir. Özellikle politikacılara, yöneticilere yönelik eleştiri ve tenkitlerin sınırlarını belirlemek çok zordur. Gücünü, yetkisini devletten alanlara karşı hakarete varacak tepkilerin verilmesinin özgürlük kapsamında değerlendirilmesi gereğine inanıyorum.

Dünyanın değişik bölgelerinde insanların edindikleri farklı kutsallar olabilir ve bunlar da özgürlük kapsamında değerlendirilmelidir. Buna tek başına Batılı/Beyaz Adam karar veremez.

İnananlar açısından Kur'an-ı Kerim'de Allah, kutsiyeti (Kuddus) sadece kendisine vermiştir. Buna da inanıp inanmamak kişinin özgür iradesine bağlıdır. Dilerse inanır dilerse inanmaz.

Kişisel olarak benim Allah'tan sonra kutsalım özgürlüğümüdür. Mücadelem de insanların hak ve özgürlüğü içindir. Özgürlüğe vurulan prangaları zulüm sayıyorum.